

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 6. Lotharius Theutbergam dimittit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX.
A. C. 860. nitentiam effugiat, forsan faminam
Deo Sacram aut aliam mulierem a se ra-
ptam, qua ad explendam libidinem uti-
tur, secum trahens, si Episcopus id no-
bis indicaverit, in talem solerter inquiri
jubebimus, nec patiemur, ut in Regno
nostro lateat, aliosque ex nostris subdi-
tis pervertat, sed compellemus, ut ad
Episcopum suum redeat, & pœnitentiam
vel recipiat, vel impleat. Adjici-
tur & alius Articulus jam pridem Eper-
naci anno octingentesimo quadragesimo
sexto editus: Episcopus peccatorem ab
Ecclesiæ Communione nunquam exclu-
dat, nisi prius eum secundum præceptum
Evangelii ad pœnitentiam hortatus fue-
rit. Si peccator non obediat, Episcopus
ad Regem ejusque Præfectos rem defe-
rat, ut errantem ad pœnitentiam sub-
eundam compellat. Si adhucdum de-
trectet, contumacem ab Ecclesiæ Com-
munionem separet.

Art. 6.

Sup. lib.
XLVIII.
§. 35.

Matth. 18.
15.

§. VI.

Lotharius Theutbergam dimittit.

Ann. Met.
856. **R**ex Lotharius jam illo tempore vince-
batur libidine, quæ non modo totius
vitæ ejus quietem turbavit, sed etiam
acceleravit interitum. Is enim, cum
anno octingentesimo quinquagesimo sex-
to Theutbergam, Bosonis in aliqua Bur-
gundiæ parte Comitum filiam, in matrimo-
nium

nium accepisset, anno sequente illa re-
 jecta complures pellices alebat. Erat Sæculum IX,
A. C. 860.
 vero Theutbergæ Reginae frater, nomi-
 ne Hubertus, qui etiamnum adolescens, Ann. Bert.
857.
 Clericis adscriptus, publice in Ecclesia ut
 Subdiaconus legerat. Sed postea malo-ep. 2. Bened.
to. 8. Cons.
p. 234.
 rum societate perversus & in omnem
 licentiam effusus, grassari publice cœ-
 pit. Quippe Monasterio S. Mauritii in
 Vallesia vi occupato, Regulam abolevit,
 ex fundis & redditibus Sacris mulieres, ca-
 nes, aves sustentavit. Monasterium Lu-
 xoviense armatorum cohorte latus sti-
 pante ingressus ibidem per aliquot dies
 cum perditissimis prostibulis diversatus
 est, quo ante illud tempus nulli fæmina-
 rum pedem inferre licuerat. Tandem
 pacem inter Ludovicum Imperatorem,
 & Lotharium atque Carolum fratres ejus
 Reges turbabat. Querelis ad Benedi-
 ctum III. Papam delatis, Hubertum
 Romam vocavit, ubi causam diceret, at-
 que ad omnes Episcopos in Regno Caro-
 li Calvi existentes litteras dedit; unde
 discimus, jam tunc Hubertum in illius
 Ditiones confugisse.

Ceterum fama in vulgo sparsa est, Hincm. de
divor. to. I.
p. 568.
 Hubertum & Theutbergam olim in-
 cestu se polluisse, & talia referebantur
 adjuncta, quæ hanc lasciviam multo ma-
 gis abominabilem reddidissent. Nega-
 bat Theutberga turpissimum factum,

Sæculum IX. cumque nec a testibus, nec aliunde sup-
 A C. 860. peterent argumenta, Proceres Laici, ex
 Episcoporum consilio, Rege Lothario
 consentiente, aquæ ferventis probario-
 nem adhibendam esse decreverunt. Tum
 Theurberga vir quidam, Reginae vices subiens, ex
 accusatur. aqua illæsus exiit. (*) Itaque Regi recon-
 ciliandam & ad thori consortium denuo
 admittendam omnes judicant. Eam qui-
 dem recepit Rex, quo Procerum preci-
 bus aliquid daret; sed post breve tem-
 poris spatium eandem in carcerem de-
 duci iussit.

Tandem cum mora temporis odium
 concepisset implacabile, constituit ex
 misera perhibiti incestus confessionem
 exprimere. Eo igitur ductus consilio
 nona Januarii anno octingentesimo sexa-
 gesimo, Regni sui quinto, Indictione
 octava Aquisgranum, ubi sedem fixerat,
 Guntharium Archiepiscopum Colonien-
 sem Archicapellanum suum, Theutgau-
 dum Archiepiscopum Trevirenses, Ad-
 ventium Episcopum Metensem, Franco-
 nem Tungrensens, Egil Abbatem Pru-
 miensem, alium Abbatem, cui nomen
 Odelingus, pluresque Optimates & Va-
 fallos

Ap. Hinem.
to. 1. p. 574.
to. 8. Conc.
p. 696.

(*) Quid de hoc facto affirmandum non sa-
 tis liquet. Nam vix credibile est, nisi aliqua fraus
 subsit, hominem ex aqua vere fervida incolumem
 posse emergere.

sallos suos convocari jubet. Congregatis Rex dicit; *ex quo Theutbergam duxisset, cepissetque gliscere inter eos discordia, se comperisse, horrendo dudum crimine fuisse inquinatam, unde eam Conjugem habere sibi amplius non liceret. Sibi deinde in Italiam ad Ludovicum Imperatorem fratrem suum profecto complura adjuncta nefandi facinoris fuisse revelata. Cum itaque tantæ rei incertus diutius esse nollet, præcipere se quatuor Episcopis & Abbatibus duobus, ut ad Theutbergam se conferrent, & an vera de ea fama sparsisset inquirerent.*

Cum Episcopi a conspectu Reginae fuissent digressi, Guntharius omnium nomine, *Theutberga, inquit, o Rex! Deo & nobis confessa est, se, attamen vi adhibita, flagitium, quod aperire verecundia non sineret, passam esse; unde se omnino indignam credit, quæ tibi vel cuicumque alio viro commercio conjugali jungatur. Petiit, ut liceat sibi vestem sæcularem mutare, & ad subeundam pœnitentiam secedere, dixitque, se ad hoc faciendum nullo iracundiæ contra te aut vindictæ motu impelli. Adventius adjecit: Hoc me crimen hucusque latuerat. Nunc vero, non amplius fas est vobis licentia conjugali uti; etsi amor in eam tibi ut antea duraret, suaderem tamen, ut eam, sicut cupit, velari permitteres. In eandem*

B 3

Theut.

Sæculum IX. Theutgaudus concessit sententiam, &
A. C. 860. Egil Abbas Reginae nomine dixit, eam ad
 petendam discedendi facultatem non agi
 metu aliquo, sed amore Dei & Salutis
 suae desiderio. Hæc in Actis in septem
 Articulis divisim leguntur.

Alia quoque in octo Articulis divisa
 conscripserunt Episcopi, ad Episcopos
 Collegas suos directa, a quibus in hac
 causa consilium exposcebant. In iis ac-
 curatius, quæ inter se & Reginae acta
 essent, referunt; *cum Episcopos ad se vo-*

casset, ad ipsorum pedes prostratam ro-
gasse, quid consilii sibi darent, & respon-
disse, invocato Dei nomine, ne spe aut me-
tu, etiam mortis inferendæ, mendacio se-
ream diceret, si innocens esset. Ex ipsa
deinde, postquam fuisset confessâ, Episcopos
quæsiuissent, an, si ipsi pænitentia, quam pe-
teret, concederetur, promitteret, se nun-
quam quæ modo dixisset fecissetque retra-
ctaturam? eamque addito juramento id
promississe. Ex sequentibus videbimus,
 tantam Episcoporum prudentiam fuisse
 necessariam.

Sed necdum fatis. Celebrata sunt
 Comitia generalia præsentibus omnibus
 Regni, quo Lotharius potiebatur, Pro-
 ceribus, Aquisgrani, circa medium Fe-
 bruarii, anno octingentesimo sexagesi-
 mo, quibus iidem qui prius Episcopi
 Guntharius Colonienſis, Theutgaudus
 Trevi-

ap. Hincm.
 p. 575.

Trevirensis, Franco Tungrensis, & præ-
 terea Venilo Rotomagensis, Hatto Vir-
 dunensis, Hildegarius Meldensis, Hildui-
 nus Avenionensis interfuere. Theut-
 berga primum coram Rege, & deinde
 apud quosdam Episcopos & Laicos, qui
 convenerant, crimen falsa, Regi etiam
 tradidit libellum, in quo suam confessio-
 nem scribi jusserat; se in prima adole-
 scentia ab Huberto fratre suo Clerico
 fuisse vitiatam. Idque se confiteri non
 necessitate adactam, nec quoquam alio
 impellente, sed voluntate libera, & ex
 amore Salutis suæ. Tum Episcopi ad Re-
 gem conversi jurejurando obtestantur,
 ut sincere ediceret, an hortatu vel com-
 minatione Reginam ad se ipsam falso ac-
 cusandam adegisset. Ille jurat, id a se
 minime factum, & profitetur, se nun-
 quam fuisse vulgaturum arcanum ma-
 lum, nisi id ab aliis præsertim in Burgun-
 dia & Italia fuisset manifestatum. Ideo
 etiam se Judicio, quod Theutbergæ fa-
 visset, acquievissse, quamvis, iniquum
 esse, sciret. Nempe loquitur de Proba-
 tione aquæ ferventis, ex qua Theutberga
 innoxia fuerat pronunciata.

Episcopi postea, sermone ad illam di-
 recto, Dei nomine obsecrant, & pœnam
 damnationis æternæ comminantur, si
 crimen falsum in se reciperet. Promit-
 tunt auxilium contra omnes, qui inno-

Sæculum IX. centem vellent opprimere, monent, non
 A. C. 860. amplius locum defensioni fore, si Episco-
 pi sententiam pronunciaffent. Ipsa ta-
 men constanter peccatum confitente, de-
 clarant Episcopi, Theutbergæ pœnitentiam publicam esse subeundam. Hæc in Actis hujus Conventus leguntur; sequentia vero docebunt, an fide digna sint.

Ann. Bert. Itaque secundum hoc Judicium Re-
 860. gina Theutberga Monasterio includitur. At a Rege marito iræ impotente pejora timens, eodem anno clam egressa fugit ad fratrem Hubertum in Regno Caroli

Nicol. ep. 21. existentem. Inde missis ad Nicolaum
to. 8. Conc. Papam Oratoribus contra judicium Epi-
p. 394. scoporum querelam movet. Nec non

ibid. p. 697. Lotharius Theutgandum Archiepiscopum Trevirenses & Hattonem Episcopum Virdunensem Romam mittit cum epistola nomine omnium Episcoporum in Regno suo scripta, in qua dicebant, se causam hanc non lata ultima sententia definivisse, sed solummodo Theutbergæ publice confitenti pœnitentiam injunxisse. Inde Papam rogabant, ne nimium faciles Lotharii inimicis aures concederet. Ad idem quoque tempus referri potest epistola Lotharii simulque Regis Ludovici, Patruis ipsius nomine ad Papam submississimo calamo data, in qua ambo Reges de Carolo Calvo conqueruntur, quod

ap. Bar. an.
 860.

contra

contra sancita toties fœdera Ditiones Sæculum IX.
 ipsorum invadere meditaretur, hortan- A. C. 860.
 turque Pontificem, ut exemplum Ante-
 cessorum suorum sequeretur, & in Fran-
 ciam veniens turbulentum Regem cen-
 surarum Ecclesiasticarum metu coerce-
 ret.

§. VII.

S. Ado Viennensis.

Antequam Romam profectionem susci- to. 8. Conc.
 perent Theutgaudus & Hatto frequen- p. 708.
 tissimo interfuerunt Concilio, quod Tu-
 siaci in Diœcesi Tullensi celebratum. Ad-
 fuere Episcopi ex Provinciis quatuorde-
 cim, nimirum ex Provincia Lugdunen-
 si, Rotomagensi, Turonensi, Senonensi,
 Viennensi, Arelatensi, Vesuntina, Mo-
 guntina, Coloniensi, Trevirensi, Remen-
 si, Bituricensi, Burdegalensi, & Narbo-
 nensi. Item duodecim venerunt Archi-
 episcopi, duobus solummodo emanenti-
 bus Arelatensi & Moguntino. Univer-
 sim vero in Subscriptione quinquaginta
 septem Episcopi numerantur.

Archiepiscopus Bituricensis erat Ro-
 dulfus, vulgo *Raoul*, filius cujusdam Co-
 mitis, ejusdem nominis, Cadurcensis, *Art. SS.*
 qui eum anno octingentesimo vigesimo *Ben. to. 6.*
 tertio Clericis adscribi jubens, agrum de- *p. 156.*
 dit in Territorio Lemovicensi. Hoc
 omnium primum exemplum mihi occur-